

Sứ điệp Bốn

Khái tượng và sự vui hưởng Của lễ bột mịn

Đọc Kinh văn: Lê. 2:1-16; 6:13-23; Gi. 6:57, 63; 12:24; 1 Cô. 10:17

I. Của lễ bột mịn hình bóng cho Đấng Christ trong nếp sống Thần-nhân của Ngài—Lê. 2:1-16:

- A. Bột mịn, yếu tố chính của của lễ bột mịn, tượng trưng cho nhân tính của Christ là mịn màng, hoàn hảo, mềm mại, quân bình, và đúng đắn trong mọi phương diện, không thừa cũng không thiếu; điều này tượng trưng cho vẻ đẹp và sự tuyệt hảo của nếp sống làm người và bước đi hằng ngày của Đấng Christ—c. 1; Gi. 18:38; 19:4, 6b; Lu. 2:40; 23:14; Ê-sai 53:3.
- B. Dầu thuộc của lễ bột mịn tượng trưng cho Linh của Đức Chúa Trời là yếu tố thần thượng của Đấng Christ—Lê. 2:1; Lu. 1:35; 3:22; 4:18; Hê. 1:9.
- C. Sự hòa quyện của bột mịn với dầu trong của lễ bột mịn hàm ý rằng nhân tính của Christ được hòa quyện với Thánh Linh và rằng bản chất con người của Ngài được hòa quyện với bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời, làm cho Ngài trở nên một Thần-nhân, sở hữu bản chất thần thượng và bản chất phàm nhân cách đặc trưng, mà không sinh ra bản chất thứ ba—Lê. 2:4-5; Mat. 1:18-20.
- D. Nhũ hương trong của lễ bột mịn tượng trưng cho hương thơm của Đấng Christ trong sự phục sinh của Ngài; nhũ hương được để lên trên bột mịn hàm ý rằng nhân tính của Đấng Christ mang hương thơm của sự phục sinh của Ngài—Lê. 2:1-2; đc. Mat. 2:11; 11:20-30; Lu. 10:21:
 1. Như được mô tả trong bốn sách Phúc âm, Đấng Christ đã sống một đời sống trong nhân tính Ngài hòa quyện với thần tính Ngài và biểu lộ sự phục sinh ra từ những nỗi khổ của Ngài—đc. Gi. 18:4-8; 19:26-27a.
 2. Nếp sống đầy-dẫy-Linh và dầm-thấm-sự-phục-sinh của Đấng Christ là hương thơm làm thỏa mãn Đức Chúa Trời, cho Đức Chúa Trời sự nghỉ ngơi, hòa bình, vui mừng, vui hưởng và thỏa mãn hoàn toàn—Lê. 2:2; Lu. 4:1; Gi. 11:25; Mat. 3:17; 17:5.
- E. Muối, dùng để nếm của lễ bột mịn, tượng trưng cho sự chết, hay thập tự giá của Đấng Christ; muối có chức năng để nếm, diệt trùng, và bảo quản—Lê. 2:13:
 1. Chúa Jesus đã luôn sống một đời sống được nếm muối, một đời sống ở dưới thập tự giá—Mác 10:38; Gi. 12:24; Lu. 12:49-50.
 2. Thậm chí trước khi Ngài thực sự bị đóng đinh, hằng ngày Christ đã sống một đời sống chịu đóng đinh, từ chối chính mình và sự sống thiên nhiên của mình và sống sự sống của Cha trong sự phục sinh—Gi. 6:38; 7:6, 16-18; đc. Ga. 2:20.
 3. Nhân tố cơ bản của giao ước Đức Chúa Trời là thập tự giá, tức sự đóng đinh của Đấng Christ, được tượng trưng bởi muối; chính bởi thập tự giá mà giao ước của Đức Chúa Trời được bảo toàn để trở thành giao ước đời đời—đc. Hê. 13:20.
- F. Việc của lễ bột mịn không có men hàm ý rằng trong Christ không có tội hay bất cứ điều tiêu cực nào—Lê. 2:4-5, 11a; 2 Cô. 5:21; Hê. 4:15; 1 Phi. 2:22; Lu. 23:14; đc. 1 Cô. 5:6-8.

G. Việc của lễ bọt mịn không có mật hàm ý rằng trong Christ không hề có tình cảm thiên nhiên hay sự tốt đẹp thiên nhiên—Lê. 2:11b; Mat. 10:34-39; 12:46-50; Mác 10:18.

II. Cửa lễ bọt mịn hình bóng cho nếp sống Cơ Đốc nhân của chúng ta là bản sao của nếp sống Thần-nhân của Đấng Christ—Lê. 2:4; Thi. 92:10; 1 Phi. 2:21; La. 8:2-3, 11, 13:

A. Nếu ăn Christ là cửa lễ bọt mịn, chúng ta sẽ trở nên những gì chúng ta ăn và sống bởi những gì chúng ta ăn—Gi. 6:57, 63; 1 Cô. 10:17; Phil. 1:19-21a.

B. Bằng cách vận dụng linh để chạm đến Linh được hợp nhất trong Lời, chúng ta ăn đời sống con người và nếp sống của Jesus, chúng ta được cấu tạo bằng Jesus, và đời sống làm người của Jesus trở thành nếp sống con người của chúng ta (Êph. 6:17-18; Giê. 15:16; Êph. 5:26; Gal. 6:17) với những đặc điểm của nhân tính được làm phong phú cách thần thượng của Ngài sau đây:

1. Nhân tính của Jesus làm trọn mọi sự công chính—Mat. 3:13-15.
2. Nhân tính của Jesus không có nơi nghỉ ngơi—8:20.
3. Nhân tính của Jesus thì khiêm ti trong lòng—11:29.
4. Nhân tính của Jesus yêu những người yếu đuối—12:19-20.
5. Nhân tính của Jesus thì linh động—17:27.
6. Nhân tính của Jesus phục vụ người khác—Mác 10:45; 1:35; xem chú thích 1 của câu 10.
7. Nhân tính của Jesus yêu thương ảm áp con người—Lu. 4:16-22; 7:34; 19:1-10.
8. Nhân tính của Jesus thì trật tự, không cấu thả—Mác 6:39-40; Gi. 6:12.
9. Nhân tính của Jesus bị giới hạn bởi thời gian—7:6.
10. Nhân tính của Jesus là độc nhất—c:46.
11. Nhân tính của Jesus biết khi nào khóc—11:33, 35.
12. Nhân tính của Jesus thì khiêm nhường—13:4-5.

III. Cửa lễ bọt mịn hình bóng cho nếp sống Hội thánh là nếp sống tập thể bởi những Thần-nhân được hoàn hảo—12:24; 1 Cô. 10:17; 12:24; Gal. 2:20; Phil. 1:21a:

A. Sự sống của Christ và đời sống Cơ Đốc nhân cá thể của chúng ta dẫn đến một tổng thể—nếp sống Hội thánh như là cửa lễ bọt mịn tập thể—Lê. 2:1-2, 4; 1 Cô. 12:12, 24; 10:17.

B. Nếp sống Hội thánh của lễ bọt mịn được thấy trong 1 Cô-rin-tô:

1. Đấng Christ là người được Đức Chúa Trời ban cho chúng ta—1:2, 9, 30.
2. Phao-lô truyền cho người Cô-rin-tô—“Hãy là người” (16:13—nguyên văn)—nghĩa là chúng ta nên có nhân tính cao trọng, được nâng cao của Jesus (9:26-17; 13:4-7)
3. Nếp sống Hội thánh là đời sống của nhân tính được xúc dầu bởi và với Linh, và được liên hiệp với Linh—2:4, 12; 3:16; 6:17.
4. Ân điển của Đức Chúa Trời mà chúng ta đang vui hưởng ngày nay là Đấng Christ phục sinh như Linh ban-sự-sống—15:10, 45b:
 - a. Hằng ngày chúng ta phải chết cùng với Christ đối với bản ngã để mỗi ngày chúng ta có thể sống cùng với Christ đối với Đức Chúa Trời—cc. 31, 36; Gi. 12:24-26.

- b. Chúng ta phải biểu hiện thực tại của sự phục sinh bằng cách làm một với Đức Chúa Trời và có Đức Chúa Trời ở với chúng ta trong tình trạng mà chúng ta đã được kêu gọi—1 Cô. 7:24, 21-22a, 10-13.
 - c. Chúng ta phải lao tác không phải bởi sự sống thiên nhiên và khả năng thiên nhiên của mình, nhưng bởi Chúa là sự sống và quyền năng phục sinh của chúng ta—15:10, 58.
5. Chúng ta phải vui hưởng Đấng Christ bị đóng đinh như là giải pháp cho mọi nan đề trong Hội thánh—1:9, 18, 22-23a; đc. Mác 15:31-32a.
 6. Chúng ta phải vui hưởng Christ là tiệc không men của chúng ta—1 Cô. 5:6b-8.
 7. Trong nếp sống Hội thánh sự sống thiên nhiên phải bị giết chết bởi muối, bởi thập tự giá của Đấng Christ—15:10; 12:31; 13:8a; 2 Cô. 5:16.
 8. Đức Chúa Trời muốn mỗi Hội thánh địa phương phải là của lễ bột mịn để làm thỏa lòng Ngài và cung ứng đầy đủ cho các thánh đồ hằng ngày; điều này có nghĩa là chúng ta sẽ ăn nếp sống Hội thánh của mình, vì nếp sống Hội thánh sẽ là sự cung ứng hằng ngày của chúng ta.
- IV. Chúng ta cần nhìn thấy luật của của lễ bột mịn (Lê. 6:14-23); những luật của các của lễ là các quy định và điều lệ liên quan đến việc vui hưởng Christ là các của lễ; vì thực tại của các của lễ là Christ nên các luật của các của lễ tương ứng với luật sự sống của Christ, đó là luật của Linh sự sống (La. 8:2); những luật này cho thấy rằng kể cả trong việc vui hưởng Christ, chúng ta cũng không nên bất pháp nhưng cần được điều chỉnh bởi luật sự sống (đc. 1 Cô. 9:26-27; 11:17, 27-29; Gal. 6:15-16; Phil. 3:13-16):**
- A. *Trước mặt Đức Giê-hô-va* hàm ý rằng của lễ bột mịn được dâng cho Đức Chúa Trời trong hiện diện của Ngài, và *phía trước bàn thờ* hàm ý rằng của lễ bột mịn được dâng lên liên quan đến sự cứu chuộc của Đấng Christ trên thập tự giá, bàn thờ là hình bóng của thập tự giá—Lê. 6:14; đc. Hê. 13:10.
 - B. Phần bột và dầu, cùng tất cả nhũ hương thuộc của lễ bột mịn là thức ăn của Đức Chúa Trời (Lê. 2:2, 9, 16); điều này hàm ý rằng một phần đáng kể của nếp sống vượt trội, hoàn hảo, đầy-dẫy-Linh, được dầm-thấm-sự-phục-sinh của Đấng Christ được dâng lên cho Đức Chúa Trời làm thức ăn để Ngài vui hưởng; phần này làm Đức Chúa Trời thỏa mãn đến nỗi trở thành một kỉ niệm (6:15); phần còn lại của của lễ, bao gồm bột mịn và dầu nhưng không có nhũ hương, là thức ăn cho các thầy tế lễ phụng sự (2:3, 10):
 1. Trong khi của lễ thiêu là thức ăn của Đức Chúa Trời để Ngài thỏa mãn (Dân. 28:2), của lễ bột mịn là thức ăn của chúng ta để chúng ta thỏa mãn, và một phần cũng được chia sẻ với Đức Chúa Trời; sự thờ phượng đúng đắn là vấn đề làm thỏa mãn Đức Chúa Trời với Christ là của lễ thiêu và được làm cho thỏa mãn bởi Christ là của lễ bột mịn và sẽ chia sự thỏa mãn này với Đức Chúa Trời (Lê. 2:2; đc. Gi. 4:24).
 2. Tất cả của lễ bột mịn phải được dâng lên bằng lửa trên bàn thờ (Lê. 2:4-9), hàm ý rằng Christ trong nhân tính của Ngài được dâng cho Đức Chúa Trời làm thức ăn đã trải qua lửa thử nghiệm (Khải. 1:15); lửa trong Lê-vi Kí chương 2 tượng trưng cho Đức Chúa Trời thiêu hủy (Hê. 12:29), không dành cho sự phán xét nhưng dành cho sự chấp thuận; việc thiêu hủy của lễ bột mịn bằng lửa hàm ý rằng Đức Chúa Trời đã chấp nhận Christ là thức ăn làm Ngài thỏa mãn (Lê. 2:2).

- C. Của lễ bột mịn không phải là thức ăn thông thường, đây là thức ăn chỉ dành cho những tín đồ trong nếp sống Hội thánh, tức là những thầy tế lễ thực sự và thực tiễn, phụng sự Đức Chúa Trời trong chức tế lễ của phúc âm—Lê. 6:14-16; La. 1:9; 15:16; 1 Phi. 2:9.
- D. Ăn phần của các thầy tế lễ trong lễ bột mịn không men tại nơi thánh hàm ý rằng chúng ta vui hưởng Christ là sự cung ứng sự sống cho việc phụng sự không có tội (men) của chúng ta trong lĩnh vực được biệt riêng, thánh hóa; vì Trại nhóm họp hình bóng cho Hội thánh, nên việc ăn của lễ bột mịn ở sân ngoài của Trại nhóm họp hàm ý rằng Đấng Christ cần được vui hưởng như sự cung ứng sự sống của chúng ta trong phạm vi nếp sống Hội thánh—Lê. 6:16.
- E. Không nướng của lễ bột mịn với men hàm ý rằng việc chúng ta lao tác trên Christ để dự phần Ngài là sự cung ứng sự sống của chúng ta phải không có tội—c. 17.
- F. Luật của của lễ bột mịn dẫn chúng ta đến của lễ chuộc tội và của lễ chuộc sự vi phạm, hàm ý rằng nếu muốn vui hưởng Christ là sự cung ứng sự sống, chúng ta cần xử lý tội trong bản chất sa ngã và các tội phạm (các sự vi phạm) trong cách cư xử của mình—c. 17; 4:3.
- G. Những ai dự phần vào Christ là sự cung ứng sự sống phải mạnh mẽ trong sự sống thần thượng (những người nam) và cũng phải là những người phụng sự, những thầy tế lễ của Đức Chúa Trời (các con trai A-rôn)—c. 18.
- H. Việc A-rôn và các con trai dâng của lễ bột mịn vào ngày A-rôn được xúc dầu hàm ý rằng việc vui hưởng Christ là sự cung ứng sự sống thì liên quan đến sự phụng sự tế lễ—c. 20.
- I. Một phần mười của một ê-pha bột mịn, một nửa vào buổi sáng và một nửa vào buổi tối, hàm ý rằng phần tốt nhất, một phần mười, của sự vui hưởng Christ nên dành cho Đức Chúa Trời, và rằng sự vui hưởng Đấng Christ như thế cần liên tục trong sự phụng sự tế lễ của chúng ta—c.20.